

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-372-9-34>

**ON THE QUESTION OF THE CONCEPT
AND SIGNS OF ADMINISTRATIVE SERVICES**

**ДО ПИТАННЯ ПОНЯТТЯ
ТА ОЗНАК АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ**

Zavorotchenko D. O.

*Student of the Faculty of Law,
Dnipro National University
named after Oles Honchar
Dnipro, Ukraine*

Zavorotchenko D. O.

*студентка юридичного факультету,
Дніпровський національний
університет імені Олеся Гончара
м. Дніпро, Україна*

Адміністративні послуги є новим елементом відносин держави з людиною, якими є численні обов'язки державних органів щодо виконання різного роду дозвільно-реєстраційних дій за відповідними зверненнями фізичних і юридичних осіб [1, с. 225].

Відповідно до статті 1 Закону України «Про адміністративні послуги» адміністративні послуги є результатом здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до вище зазначеного Закону [2].

Статтею 5 Закону України «Про адміністративні послуги» визначено, що виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, установлюються:

1) підстави для одержання адміністративної послуги; 2) суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги; 3) перелік і вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги; 4) платність або безоплатність надання адміністративної послуги; 5) граничний строк надання адміністративної послуги; 6) перелік підстав для відмови в наданні адміністративної послуги.

Крім того, до адміністративних послуг вище зазначеним Законом прирівнюється надання органом виконавчої влади, іншим державним органом, органом місцевого самоврядування, їх посадовими особами, державним реєстратором, суб'єктом державної реєстрації витягів і виписок із реєстрів, довідок, копій, дублікатів документів та інші передбачені законом дії, у результаті яких суб'єкту звернення, а також

об'єкту, що перебуває в його власності, володінні чи користуванні, надається або підтверджується певний юридичний статус та/або факт.

Слід мати на увазі той факт, що взагалі виокремлюються певні ознаки адміністративних послуг. Серед них є такі, що:

- 1) надаються виключно органом публічного управління;
- 2) можуть бути і процесом, і результатом;
- 3) надаються виключно за зверненням фізичної чи юридичної особи, а тому не є розпорядчою діяльністю;
- 4) поєднують у собі і імперативний, і диспозитивний методи правового регулювання;
- 5) мають чітку правову регламентацію підстав, умов та порядку надання з мінімальною дискрецією уповноважених публічною адміністрацією службових осіб;
- 6) можуть бути як оплатними, так і безоплатними;
- 7) мають індивідуалізований характер;
- 8) завжди пов'язані або з виданням адміністративного акта, або із вчиненням юридично значущої дії.

Серед проблемних питань правового регулювання надання адміністративних послуг слід назвати наступні: 1) наявність непередбачених законами видів адміністративних послуг; 2) недостатня централізована регламентація внутрішніх процедур щодо отримання споживачами адміністративних послуг; 3) недостатня обґрунтованість розмірів плати за адміністративні послуги; 4) поєднання контрольних повноважень та повноважень щодо надання адміністративних послуг у компетенції одного і того ж органу; 5) наявність прогалин у правовому регулюванні процедури делегування повноважень щодо надання адміністративних послуг органами державної влади та місцевого самоврядування відповідним підприємствам, установам, організаціям; 6) регламентація ряду питань надання адміністративних послуг підзаконними нормативно-правовими актами замість законодавчих приписів [3, с. 18].

Отже, наведеним поняттям про адміністративні послуги та ознаки цих самих послуг охоплюється величезний масив владно-розпорядчих дій публічних органів: від видачі свідоцтва про народження, закордонного паспорта або дозволу до розгляду уповноваженим органом, посадовою особою будь-якого іншого звернення фізичної особи з вимогою задовольнити її інтереси з конкретного питання.

Таким чином, можна зробити висновок про те, що, по-перше, надання адміністративної послуги є повноваженням органу державної або місцевої влади; по-друге, повноваження органів публічної адміністрації

та процедура з надання адміністративних послуг мають бути закріплені виключно законом; а по-третє, адміністративна послуга надається лише суб'єктом надання адміністративних послуг. Водночас, адміністративна послуга надається лише за ініціативою особи, яка потребує такої послуги.

Література:

1. Галуцько В.В., Курило В.І., Короєд С.О. та ін. Адміністративне право України. Т. 1. Загальне адміністративне право: навчальний посібник / [В.В. Галуцько, В.І. Курило, С.О. Короєд, О.Ю. Дрозд, І.В. Гиренко, О.М. Єщук, І.М. Риженко, А.А. Іванищук, Р.Д. Саунін, І.М. Ямкова]; за ред. проф. В.В. Галуцька. Херсон: Грінь Д.С., 2015. 272 с.

2. Про адміністративні послуги: Закон України «Про адміністративні послуги» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5203-17>.

3. Фуглевич К.А. Адміністративні послуги: поняття, види, процедурне регулювання: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня к-та юрид. Наук: 12.00.07. Одеса, 2015. 25 с.